

ligt og ubespøget faaledes i Loven at stille Betin-
gelses op af den Art, navnlig da det dog her er
et privat Selskab, om hvis nye Anlæg der
er Tale. Thi det maa dog ikke glemmes, at
hvad der end kan ske i Aaret 1896, saa er det
sjællandske Jernbaneselskab for Eiden virkelig et
privat Selskab. Men der er andre Omstændig-
heder, som gjøre, at jeg anser det for urigtigt at
gaa ind paa en saadan Sammenstilling som den;
Udvalgets Hvertal har gjort mellem Kommunens
Forpligtelse og Jernbaneselskabets Anlæg af Havne-
banen. At det vil være rimeligt og billigt, at Kommu-
nen uden Bederlag afftaar til de nye Baner den
gamle Jernbanebetjening, som den har faaet for-
æret af Staten for Ingenting, udtaler jeg ufor-
beholdent. Jeg vilde anse det for aldeles urigtigt,
om Kommunen, hvilken der tilføres et Gode ved
Anlægget af Havnebanen, vilde af Jernbaneselskabet
betinge sig noget Bederlag for den Strækning, som
Staten har givet det for Intet. Det vilde ikke
være rigtigt, og det vilde kun være til stor Skade
for Fremtiden, om Kommunen stiller nogen For-
dring, hvad enten den gaar ud paa, at der skal
ske en Bederlæggelse i Penge eller nogen Erstat-
ning for det Fyld, Jernbaneselskabet kunde have
taget af denne Dæmning, hvis den ikke blev brugt
til andre Ting. Det sidste Spørgsmaal har stor
Interesse, ikke alene for Kommunen, men for det
Almene, idet nemlig dette Spørgsmaal om Fyld
knytter sig stærkt til Anlægget af Kvægtorvet i Kjø-
benhavn, om hvilket der nu i en Række af Aar
har været Tale, og som nu forhaabentlig snart
nærmer sig den praktiske Gjennemførelse. Det er
ikke blot Kjøbenhavns Interesse, det dreier sig om.
Indretningen af et hensigtsmæssigt og tids sparende
Kvægtorv i Kjøbenhavn har Betydning for det hele
Land, nærmest naturligvis for Sjælland, men dog
ikke alene for denne Provinds, faameget mere, som
det tør forventes, at Indretningen af et saadant
Kvægtorv og den Udvikling, den hele Kvæghandel
derved vil faae paa et bestemt Sted, hvor Alt kan
koncentreres, vil medføre Virkninger, som indi-
rette forplante sig selv til de Landsdele, som ikke
fende deres Kvæg til Forhandling her. Ligesom
Smørmarkedet her har sin store Indflydelse paa
Smørmarkedet i Aarhus eller Kolding, saaledes vil
ogsaa Kvægmarkedet i Kjøbenhavn komme til at
indvirke paa den Udvikling, som Kvæghandelen i
det Hele tager i Landet. Jeg tror derfor, det er
en almindelig Interesse, det dreier sig om, men det
kan alligevel ikke reiserdiggjøre en Fordring fra
Kjøbenhavns Kommunes Side paa Bederlag for den
Dæmning, som den har faaet foræret. Dernæst
anser jeg det for en given Sag, at overalt, hvor
Havnesporet føres gennem Gader, Veie eller langs
Kaier, som ere anlagte til almindelig Færdsel,
kan der ikke være nogen som helst Tale om, at Kjø-
benhavns Kommune (eller nogen anden Kommune)
skulde kunne kræve noget Bederlag derfor, men dette
anser jeg ogsaa for at være i den Grad givet,

at man kun vilde svække Sætningen ved at
ansføre noget som helst derom i en positiv Lov;
thi den Slutning kunde da saare let udbrages, at
kun hvor noget Saadant staar, sagt, gjælder Reg-
len, hvorimod den ikke skulde gjælde, hvor det ikke
er udtrykkelig tilkjendegivet. Forholdet er nu
utvivlsomt dette, at der overalt maa kunne ned-
lægges Spor i offentlige Veie, Gader, Kaier og
desl., selvfølgelig efter Overenskomst med Kommu-
nalbestyrelsen, men uden nogen som helst Art af Be-
derlag. Derfor der altsaa kun havde været ud-
talt dette i Udrindingsforslaget, vilde jeg ikke have
været uenig i Realiteten, om jeg end ogsaa da
vilde have anset det for uklogt at udtrykke det i
Loven. Men nu er der lagt noget Mere deri,
thi det er ikke givet, om ikke Sporet vil kunne
blive ført hen over Grunde, der ere Kommunens
private Eiendomme med den selsomme Ret, hvor-
med enhver anden Eier eier sine Grundstykker.
Det er i saadanne Tilfælde, at jeg anser det for
at være ganske ubilligt at kræve af Kjøbenhavns
Kommune, at den skulde afftaa slige Grundstykker
til Sporet — jeg er fuldkommen paa det Rene
med, at der kun er Tale om Spor og ikke andre
Anlæg — uden noget Bederlag for Kommunen.
Kommunen har ganske vist ogsaa sin Interesse af
Havnesporet; men det er der Mange, der have.
De Tømmerhandlere og andre Grossere, der have
Grunde langs Strækningen, kunne sandelig ogsaa
faae stor Interesse af Havnesporet. So før de
kunne faae det anlagt, desto bedre for dem, men
Ingen vil falde paa at fordre af dem, at de der-
for skulle afstaa deres private Grunde uden
Erstatning. Det er overhovedet Reglen, som al-
tid følges, at Jernbanerne have at betale Expro-
priationen, hvor de arbeide sig frem, og det uagtet
Expropriationen ofte tilflyder dem, der have
den største Interesse af at faae Jernbanen. Tænk
paa, hvilken stor Betydning det har for mangen
Eiendomsbesidder, at Stationen kommer til at ligge
paa hans Jord, og dog falder det ikke Nogen ind
at negte, at der alligevel tilkommer ham Erstat-
ning for det Areal, han maa afgive til den Sta-
tion, der kommer til at ligge udenfor hans egen
Dør. Overhovedet vil jeg raade til at være var-
som med den Art af Fordringer. Det kan maaske
tiltale enkelte Herrer, saalænge Fordringerne gjøres
til Kjøbenhavns Kommune, men jeg vil bringe i
Erindring, at slige Ting have Konsekvenser, at
hvad de idag vedtage for den ene Kommune, kunne
de imorgen blive nødsagede til at gjøre for en
anden, og det kan blive dyrt. Der er de Kom-
muner i Landet, som have faaet ganske artige
Summer ind i Expropriationserstatning. Jeg er
fuldkommen enig deri, at hvor der er Tale om at
føre Spor frem gennem de offentlige Veie og Ga-
der, der kan ingen Erstatning kræves, men hvor
det gjælder om at berøve Kommunen en Grund,
hvorover den ellers kan disponere paa anden Maade,
f. Ex. ved at sælge den til Bebyggelse, er det